

เทคโนโลยีและบริษัทข้ามชาติ

Technology and Multinational Corporations

ดร.ปราณี จิตกรณกิจศิลป์ *

Pranee Chitakornkijsilp, Ph.D.

บทคัดย่อ

ในสังคมสมัยใหม่ เทคโนโลยีนับเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้สนับสนุนและสร้างความได้เปรียบในเชิงแข่งขันทางธุรกิจ อาจกล่าวได้ว่าผู้ผลิตและเผยแพร่เทคโนโลยีใหม่ ๆ ก็คือ บริษัทข้ามชาติ เนื่องจากเทคโนโลยีได้กลายเป็นกลไกสำคัญในการประดิษฐ์อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ชิ้นแรก ๆ ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนาและการขยายการเติบโตของธุรกิจไปทั่วโลก ดังนั้น รัฐบาลแต่ละประเทศจึงได้พยายามที่จะปกป้องสิทธิในเรื่องของความเป็นเจ้าของเทคโนโลยีนั้น

นักธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ที่เป็นบริษัทข้ามชาติพยายามค้นหาวิธีที่จะสามารถรักษาความได้เปรียบทางการแข่งขันซึ่งนับวันจะน้อยลงไปทุกที ลักษณะของเทคโนโลยีก่อให้เกิดการได้เปรียบในการแข่งขันสำหรับบริษัทซึ่งครอบครองอยู่ ซึ่งหากบริษัทสามารถหาเทคโนโลยีที่เหนือกว่ามาได้นั้นคือ บริษัทมีการได้เปรียบเพิ่มขึ้นทวีคูณ

อิทธิพลของบริษัทข้ามชาติ (MNCs) มีความแตกต่างกันไปตามประเทศที่ไปลงทุน รวมทั้งรูปแบบของระบบเครือข่ายที่มีอยู่ทั่วโลกในแต่ละประเทศ เพื่อที่จะสนับสนุนหรือพัฒนาความสามารถทางการแข่งขัน ประเทศอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะมีขั้นตอนของการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ การผลิตสินค้าและบริการที่คล้ายคลึงกัน รวมทั้งเรื่องของความสามารถในการถ่ายทอดทางด้านเทคนิค ส่วนประเทศที่มีขั้นตอนในการพัฒนาและการผลิตสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน เทคนิคด้านเทคโนโลยีจะมีแนวโน้มจะใช้ในลักษณะที่เป็นการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

* รองศาสตราจารย์ ผู้ประสานงานภาควิชาธุรกิจระหว่างประเทศ และผู้อำนวยการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาคปกติ (ภาษาไทย) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจให้ดีขึ้น ในประเทศที่ก้าวหน้าจะช่วยรักษามาตรฐานการครองชีพ การปรับปรุงทางด้านเทคโนโลยีจะช่วยลดชั่วโมงการทำงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ปรับปรุงสภาพการทำงาน และช่วยเพิ่มการไหลเวียนของสินค้าและบริการที่ผลิตออกมา

ในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีผลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ เช่น การคิดค้นประดิษฐ์คอมพิวเตอร์ ทำให้เกิดผลกระทบอย่างมากต่อการผลิต การศึกษา และการดูแลสุขภาพ การใช้หุ่นยนต์ในหลาย ๆ โรงงานช่วยลดความจำเป็นของแรงงาน อย่างไรก็ตาม ผลเสียของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก็มีเช่นกัน เช่น การนำไปใช้เป็นอาวุธนิวเคลียร์ที่สามารถจะทำลายล้างมนุษย์ได้ โรงงานที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศและน้ำ ซึ่งเป็นต้นเหตุของโรคมะเร็ง ความผิดปกติของเด็กแรกเกิด และปัญหาสุขภาพอื่น ๆ อีกที่ตามมา แต่มนุษย์ก็ยังคงต้องพึ่งพาเทคโนโลยี

การลงทุนจากต่างประเทศโดยตรง (FDI) ในประเทศที่กำลังพัฒนาไม่เพียงแต่ได้รับแหล่งเงินทุนไหลเข้า แต่ก็ยังได้รับเทคโนโลยีสมัยใหม่และวิทยาการทางด้านการจัดการที่จำเป็นเพื่อการพัฒนา ซึ่งการลงทุนจะประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับทางเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น จึงจำเป็นสำหรับบริษัทข้ามชาติ (MNC) ที่จะต้องเรียนรู้และการปรับเทคโนโลยีให้เหมาะสม

และเพื่อให้เห็นภาพของประเทศที่มีความเจริญแบบก้าวกระโดด จากการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้อย่างเหมาะสม จึงนำกรณีศึกษาของประเทศสิงคโปร์ ในเรื่องกิจกรรมข้ามชาติกับการพัฒนาของสิงคโปร์ ซึ่งทำให้สิงคโปร์พัฒนาธุรกิจของประเทศไปสู่การค้าระดับโลกอย่างรวดเร็ว

Abstract

In modern times technology is an important instrument to support and create advantages in business competition. We can say that a manufacturer and distributor of modern technology is a Multinational corporation, since technology has become an important mechanism in the invention of equipment. The first discovery of equipment affects the development and expansion of businesses around the world. Therefore, governments of all countries are trying to protect their rights on their technological innovations.

Businessmen in Multinational corporations in many countries are trying in to maintain their advantage over their competitors. In fact, corporations who own technology have an advantage in business competition. Particularly, if corporations have better technology than others, their inadvantage over their competitors will increase twofold.

The influence of Multinational Corporations varies among the investing countries. The network structures that are available in the country support and develop the corporation's ability in business competition.

Most industrial countries are similar in their structure of economic development, production development, and services, and also in their ability to pass on techniques. Other countries have different procedures of development, production development, and services. Technical knowledge tends to enable to help each other.

Technology is a key factor to support economic growth. In a developed country, technology helps to maintain the standard of living. The development of technology lessens working hours, increases production efficiency. The development of the working environment can increase the flow of products and services.

Today advanced technology has an effect on our life. For example, the invention of computer chips has had a major effect on production, education, and health care. Using robots in many factories lessens working labor. However. Technology can also bring about disadvantages. For example, the use of nuclear weapons can terminate human life. Some factories use advanced technology that can cause air and water pollution. Pollution can cause cancer, infant mortality, and other health problems. However, humans still need technology.

Foreign direct investment not only brings about inflows of investing capital into developing countries, but also leads to transfer of modern technology and expertise necessary for development into these countries. Investment will be successful if technology is used appropriately in a particular economic environment. Therefore, it is necessary for Multinational Corporations to learn to adapt technology appropriately.

To make it clear, there are countries where there have been tremendous changes resulting from bringing in technology, adjusting it and making use of it in the right way. For example, in case study of Singapore, international affairs and their development have caused the country's business growth to a high level.

คำนำ

บริษัทข้ามชาติ (MNCs) มีความเกี่ยวข้องกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในเรื่องของความสามารถทางด้านเทคโนโลยี และเกี่ยวข้องกับการได้รับเทคโนโลยีใหม่ ๆ คือ บริษัทข้ามชาติ (MNCs) อาจจะช่วยยกระดับของสวัสดิการทางด้านเศรษฐกิจในประเทศที่เข้าไปลงทุน การเอาชนะอุปสรรคในด้านของธรรมชาติ โดยใช้การขยายตัวทางด้านเทคโนโลยีเข้ามาช่วยทำให้เกิดการแข่งขันในระยะยาว ประเทศเหล่านั้นจะทำทั้งการส่งเสริมแรงงานระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพและสร้างความสำเร็จทางเศรษฐกิจให้มากขึ้น

ผลจากการแข่งขันทางด้านเทคโนโลยีของบริษัทข้ามชาติ (MNCs) ต่อประเทศผู้รับนั้นขึ้นอยู่กับประเภทของการลงทุน เช่น การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) หรือความสามารถทางด้านเทคโนโลยีที่มีอยู่ และการเริ่มต้นของผู้บริหารธุรกิจของประเทศ ความสมบูรณ์ของหน่วยงานที่ตั้งขึ้น และขึ้นอยู่กับการศึกษาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสร้างทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เทคโนโลยีนั้นมีลักษณะเป็นสินค้าสาธารณะ ดังนั้น บริษัทข้ามชาติ (MNCs) อาจช่วยลดความเสียเปรียบทางการแข่งขันของประเทศที่เข้าไปลงทุนให้ลดลงได้จากการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีมีต้นทุนที่ต่ำ คุณสมบัติของเทคโนโลยีควรจะถูกบันทึกไว้เป็นผลประโยชน์สาธารณะซึ่งสามารถถูกใช้อย่างซ้ำ ๆ โดยไม่มีวันหมด เป็นรูปแบบของความรู้ซึ่งไม่ถูกทำลาย เมื่อถูกถ่ายทอดระหว่างคนหรือธุรกิจเทคโนโลยี จึงเป็นต้นตอของการแข่งขันสำหรับธุรกิจซึ่งปรับปรุงใหม่ให้ได้รับประโยชน์

การถ่ายทอดเทคโนโลยี เป็นการเผยแพร่ความรู้เทคนิคจากสถานที่หนึ่งไปยังตลาดอื่นทั่วโลก การเผยแพร่เกิดขึ้นผ่านการดำเนินการตลาดกับบริษัทหนึ่ง การขายผลิตภัณฑ์ กระบวนการหรือความเชี่ยวชาญต่าง ๆ หรืออาจจะถูกบริหารจากภายในบริษัท ผ่านทางสาขาที่อยู่ในเครือ เทคโนโลยีเป็นที่ยอมรับว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการแข่งขันทั่วโลก

1. คำนิยามของเทคโนโลยี

เทคโนโลยี คือ วิธีหรือเทคนิคสำหรับเปลี่ยนแปลงปัจจัยการผลิตกลายเป็นผลผลิตหรือเทคนิคที่ใช้ ไม่ได้หมายถึงเพียงความรู้ แต่รวมถึงทักษะและวิธีการทำให้สำเร็จ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีจึงเป็นการเพิ่มความรู้ การปรับปรุงทักษะ หรือการค้นพบวิธีการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มกำลังความสามารถในการทำงาน

การใช้เทคโนโลยีความรู้ทางอุตสาหกรรม เป็นการประยุกต์ใช้ทั้ง 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การประดิษฐ์ (*Invention*) คือ การสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งอาจนำไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจหรืออุตสาหกรรม
2. นวัตกรรม (*Innovation*) คือ การแนะนำความรู้ใหม่ ๆ ไปสู่พื้นที่ตลาด
3. การเผยแพร่ (*Diffusion*) คือ การขยายความรู้ใหม่ ๆ ไปยังตลาดหลากหลายทั่วทุกหนแห่ง และวิธีใช้ผลิตภัณฑ์หลากหลาย อาจเกิดขึ้นผ่านสาขาของบริษัทในทำเลที่ตั้งและตลาดหลายธุรกิจ หรือผ่านการจัดซื้อ หรือการลอกเลียน โดยคู่แข่งกรรมสิทธิ์ก็ได้

การจัดการองค์กรในอนาคต (*Managing Future Organizations*) ธรรมชาติของการทำงาน: เปลี่ยนไปใช้สมอง

จากวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยี ทำให้การเปลี่ยนแปลงของวิถีงานอย่างมาก ชั้นแรกคือ การทำงานตามแบบเดิม ๆ จะไม่เหมาะสมอีกต่อไป จะไม่มีการทำงานแบบประจำตายตัวเพียงอย่างเดียวแต่ต้องชวนขยายหาความรู้ที่เกี่ยวข้องและรายละเอียดอื่น ๆ เมื่อข้อมูลต่าง ๆ ได้รวบรวมเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์แล้ว งานก็กลายเป็นสิ่งที่ต้องใช้สมอง ต้องใช้ความตั้งใจสูง

สรุปได้ว่าความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการนำเครื่องมืออัตโนมัติ และเครื่องมือนำสมัยทางเทคโนโลยีมาใช้เป็นการถาวรมีดังนี้

1. ทำให้คนงานระดับต่ำขั้นพื้นฐานไม่ต้องใช้ความสามารถและความชำนาญ
2. อัตราคนทำงานระดับผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ เทคโนโลยี และคนทำงานนั่งโต๊ะจะเพิ่มขึ้น

3. คนจะพัฒนาฝีมือและความชำนาญเพิ่มมากขึ้น เพื่อหนีความล้าหลัง
4. มีการเปลี่ยนแปลงต่อเนื่อง จากการเน้นเรื่องผลิตกลายเป็นมาเน้นเรื่องให้บริการ

เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงและความผิดพลาด และเพื่อความคล่องตัวมากขึ้น โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ก็หันมาใช้หุ่นยนต์ เพราะราคาถูกกว่า และสามารถให้ทำงานที่น่าเบื่อ และงานที่มีอันตรายได้ บ่อยครั้งพนักงานฝ่ายผลิตจะได้รับมอบหมายมาครบทั้งขบวนการ แทนที่จะทำหน้าที่คนละอย่างแบบในอดีต เขาต้องมีความรู้เกี่ยวกับการควบคุมงานทั้งระบบ รวมทั้งการรู้จักตรวจตราเครื่องจักรและซ่อมแซมให้ทำงานด้วย ตัวอย่างเช่น โรงงานนิสสัน ซึ่งเป็นโรงงานที่ใช้หุ่นยนต์ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่นคนงานต้องเรียนรู้วิธีการทำงานและการควบคุมหุ่นยนต์โดยคอมพิวเตอร์ ส่วนหัวหน้าคนงานที่เียนเนอร์ล มอเตอร์ (General Motor) ในรัฐโอไฮโอ ต้องใช้เวลาหนึ่งโตะทุกวันเพื่อส่งข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ไปยังเครือข่ายเชื่อมโยงต่าง ๆ

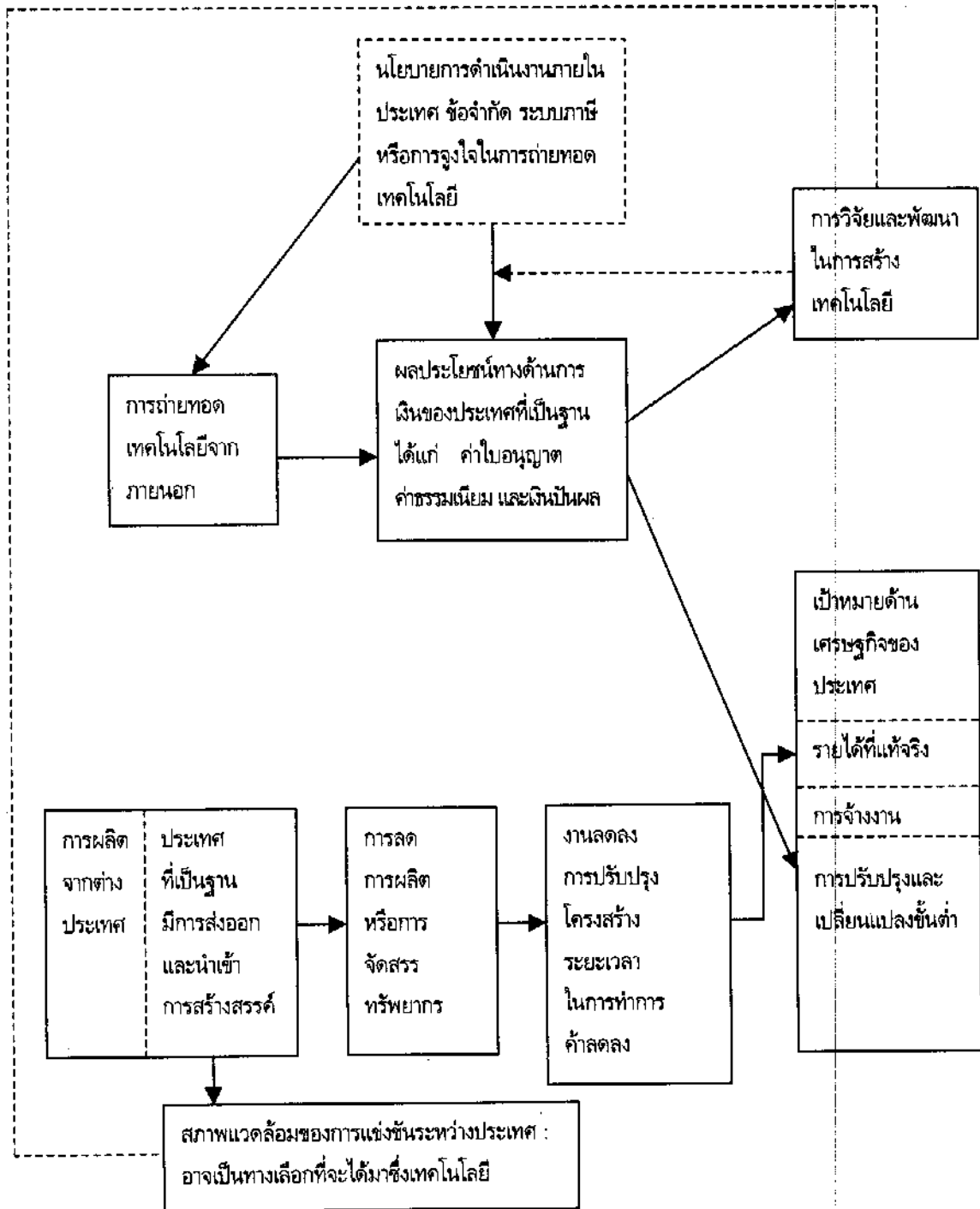
บริษัทที่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์แบบนี้สมัย เลิกใช้พนักงานที่ทำงานชนิดเดียว เช่น พนักงานพิมพ์ดีด จะใช้พนักงานธรรมดาอ่านข้อมูลข่าวสารที่มีความชำนาญในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์หลาย ๆ รูปแบบมาทำหน้าที่แทน เช่น การใช้เครื่องมือชนิดอื่น ๆ ในเครือข่ายเดียวกัน บุคลากรทั้งในโรงงานและสำนักงานไม่สามารถทำงานตามระบบแบบตายตัวสั้นโดยและเรื่อย ๆ เช่นเดิมอีก เขาจะต้องตัดสินใจทำบางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง และนี่คือการสร้างความสำคัญในหน้าที่การงานให้เกิดขึ้น

ปีเตอร์ ดรักเกอร์ (Peter Drucker) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับคำว่า ความรู้ ณ ที่นี้ว่า "ความรู้คือพื้นฐานที่ทำให้คน...กลายเป็นนักเทคโนโลยี (Technologists) ผู้ที่สามารถนำความรู้ ความชำนาญ และเครื่องมือต่าง ๆ มาทำงานร่วมกัน แทนช่างฝีมือ (Craftsmen) ที่ทำงานได้เพียงอย่างเดียว ผู้บริหารควรให้โอกาสพนักงานเรียนรู้ประสบการณ์หลาย ๆ ด้าน และฝึกซ้อมการพึ่งตนเอง การสนองตอบเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยความสุ่มรอบคอบ เพื่อจะได้มีความรู้ขั้นพื้นฐานในความรับผิดชอบเพื่อความก้าวหน้า แต่พบว่ามีผลเสียทางอ้อมเกิดขึ้นด้วย คือ การลดความชำนาญ เพิ่มความตึงเครียด และอาจมีการต่อต้าน ผู้บริหารที่สุ่มรอบคอบควรแก้ปัญหาโดยการเพิ่มความมั่นใจให้พนักงานว่าจะมีการฝึกอบรมพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของบุคคลและของงานในอนาคตด้วย

ระดับหรือความแตกต่างทางเทคโนโลยีของผู้รับและผู้ให้ จะมีผลอย่างมากในการเจรจาต่อรองในการถ่ายทอดเทคโนโลยี สิ่งที่บริษัทข้ามชาติต้องการก็คือ ผลกำไรที่เป็นผลมาจากเทคโนโลยีที่ตนได้ลงทุนคิดค้นหรือเป็นเจ้าของ หากระดับของเทคโนโลยีที่จะถูกถ่ายทอดสูงกว่าในประเทศที่รับการถ่ายทอด บริษัทข้ามชาติซึ่งเป็นเจ้าของเทคโนโลยีนั้นก็จะมีอำนาจต่อรองในมือสูง

เทคโนโลยีได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีผลโดยตรงกับบริษัทข้ามชาติ (MNCs) การดำเนินงานของบริษัทข้ามชาติ (MNCs) ซึ่งไม่ควรจะพิจารณาแยกกันระหว่างนโยบายของรัฐบาลกับผลรวมของสิ่งที่รัฐบาลจะช่วยสนับสนุน หรือผลการดำเนินงานของบริษัทข้ามชาติ

รูปที่ 1 : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ถ่ายทอดเทคโนโลยีและเป้าหมายทางเศรษฐกิจของ
ประเทศที่ไปลงทุน

จากรูปที่ 1. (ถูกสร้างขึ้นใหม่โดยฮัทคินส์ (Hawkins) และ กลาดวิน (Gladwin) 1981) โดยแสดงเพียงด้านของประเทศไทยที่เป็นฐานในการลงทุนเท่านั้น สิ่งที่พิจารณาเป็นเรื่องของการถ่ายทอดเทคโนโลยี เป็นการยากที่จะแบ่งแยกถึงผลกระทบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ตามมาจากปัจจัยภายนอก สามารถแบ่งประเด็นหลัก ๆ ออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ภายใต้สถานการณ์ใดที่เทคโนโลยีจากต่างประเทศจะเข้ามามีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการดำเนินงานของบริษัทข้ามชาติ จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศที่เป็นฐานในการลงทุน

2. อะไรที่เป็นตัวแสดงให้เห็นว่าประเทศที่เป็นฐานในการลงทุนนั้นได้รับประโยชน์

3. กิจกรรมใดที่รัฐบาลของประเทศหนึ่งเป็นฐานในการลงทุน ควรจะได้รับความมั่นใจว่าบริษัทข้ามชาติ (MNCs) ที่เข้ามาลงทุนในประเทศนั้น มีการดำเนินงานหรือให้ผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีแก่ประเทศในระยะยาว

เทคโนโลยีได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีผลโดยตรงกับบริษัทข้ามชาติ (MNCs) การดำเนินงานของบริษัทข้ามชาติ (MNCs) ซึ่งไม่ควรจะพิจารณาแยกกันระหว่างนโยบายของรัฐบาลกับผลรวมของสิ่งที่รัฐบาลจะช่วยสนับสนุนหรือผลการดำเนินงานของบริษัทข้ามชาติ

2. สภาพแวดล้อมของประเทศผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีและประเทศเจ้าบ้านที่รับเทคโนโลยี

กฎหมายและสภาพการแข่งขัน มีอิทธิพลต่อวิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่จะเลือกโดยบริษัทข้ามชาติ บริษัทข้ามชาติจำนวนมากที่ย้ายอุปกรณ์ในการผลิตไปต่างประเทศ เพื่อป้องกันตลาดที่อยู่ในสภาพอันตรายที่จะถูกคู่แข่งยึดไปหรือย้าย เพราะว่าการสร้างทางภาษีของประเทศเจ้าของเทคโนโลยีที่สูงขึ้น การเลือกวิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยีของบริษัทข้ามชาติ ถูกกำหนดเป็นพิเศษโดยประเทศกำลังพัฒนาประเทศเหล่านี้ปกติจะขาดแคลนความรู้ทางด้านเทคนิคและการบริหาร ดังนั้นประเทศกำลังพัฒนาส่วนมาก เช่น อุเวต และสาธารณรัฐอาหรับเอมิเรท ไม่นุญาตให้ตั้งกิจการสาขาในประเทศของเขา ประเทศเหล่านี้โดยปกติจะตั้งเขตานร้อยละของทุนต่างประเทศที่สามารถลงทุนในแต่ละกิจกรรมของอุตสาหกรรมหนึ่ง ๆ เขา

อาจจะจำกัดการลงทุนโดยตรงของต่างประเทศในกิจการร่วมลงทุน (Joint Ventures) ด้วย

ลักษณะของบริษัทข้ามชาติ (The Characteristics of the MNC)

กลยุทธ์ของผู้บริหารระดับสูงมีส่วนสำคัญที่จะทำกำไรสูงสุดในระยะยาว ถ้าผู้บริหารระดับสูงมองว่าเทคโนโลยีเป็นส่วนประกอบจำเป็นของกระบวนการตลาด-การผลิตของบริษัทข้ามชาติ และถ้าเขาเชื่อว่าจะใช้เป็นกลยุทธ์ที่จะเป็นผู้นำในการทำกำไรสูงสุดในระยะยาว การเปิดกิจการสาขาแบบบริษัทแม่เป็นเจ้าของทั้งหมด (Wholly-owned Subsidiary) จะเป็นวิธีที่เขาจะเลือกมากกว่าวิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยี ซึ่งจะต้องมีการวิเคราะห์ต้นทุน-กำไร

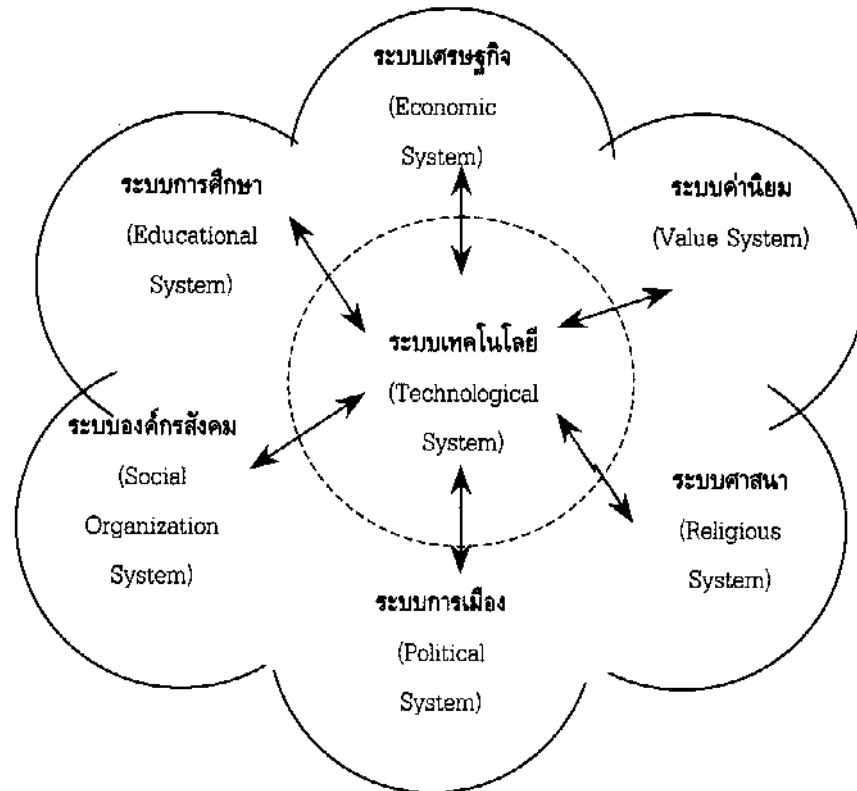
1. ลักษณะของกิจการภายในประเทศ (The Characteristics of Domestic Firms)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกวิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยีของบริษัทข้ามชาติคือ ขนาดระดับความรุนแรงของการแข่งขันและความสามารถของกิจการภายในประเทศที่จะรับเทคโนโลยีที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เช่น เมื่อบริษัทข้ามชาติวางแผนที่จะลงทุนในประเทศกำลังพัฒนาหนึ่ง การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศอาจจะเป็นวิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ดีกว่าในประเทศที่ได้เปรียบที่ซึ่งกิจการภายในประเทศเป็นกิจการที่มีความสามารถในการเลียนแบบเทคโนโลยีที่นำเข้า การออกใบอนุญาตให้จัดการ (Licensing) อาจจะดีกว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการอนุญาตให้จัดการ (Licensing) อาจจะเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับความสัมพันธ์ของกิจการขนาดเล็กที่ไม่จำเป็นต้องใช้เงินทุนหรือการบริหารหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการลงทุนจากต่างประเทศ

เทคโนโลยีและวัฒนธรรม

นวัตกรรมเทคโนโลยีนั้น จำเป็นต้องอาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และความต้องการในการแสวงประโยชน์ของทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในการแนะนำเทคโนโลยีใหม่ ทั้งระบบเศรษฐกิจ คุณค่าทางเศรษฐกิจ ระบบศาสนา การเมือง สังคม และระบบการศึกษา (ดูรูปที่ 2)

รูปที่ 2 ปัจจัยต่าง ๆ กับ เทคโนโลยีและวัฒนธรรมอื่น ๆ

เทคโนโลยีและระบบเศรษฐกิจ

ผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่กับระบบเศรษฐกิจ จากการเพิ่มประสิทธิภาพคือ

- 1) การเพิ่มผลผลิตในขณะที่ใช้ปัจจัยการผลิตเท่าเดิม
- 2) ผลผลิตเท่าเดิมแต่ใช้ปัจจัยการผลิตน้อยลง
- 3) การปรับปรุงคุณภาพในการผลิตผลิตภัณฑ์

เหตุผลที่ประเทศกำลังพัฒนาต้องอาศัยการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากบริษัทข้ามชาติคือการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ โดยการใช้สัดส่วนของทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตที่เพิ่มขึ้น ใช้ปัจจัยการผลิตให้น้อยลง เพื่อเพิ่มมูลค่าในตลาดระหว่างประเทศ ซึ่งการเพิ่มประสิทธิภาพจะมีผลจากการใช้

เทคโนโลยีใหม่ ซึ่งทำให้รายได้ประชาชาติ (GNP) ของประเทศเพิ่มขึ้น คือการถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกระจายกระบวนการพัฒนาในประเทศกำลังพัฒนา

ผลการศึกษาเรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีบนอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น การศึกษาของโรเบิร์ต โซโล (Robert Solow) ซึ่งเป็นนักเศรษฐศาสตร์ สรุปได้ว่า 40% ของรายได้ประชาชาติที่เพิ่มขึ้นในสหรัฐอเมริกาในปี 1929 ถึง 1957 ถือได้ว่าเป็นการแสดงผลการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และตัวอย่างการศึกษาของนักเศรษฐศาสตร์ชื่อเอ็ดเวิร์ด (Edward) ที่รายงานว่ามีประมาณ 55% ของรายได้ประชาชาติที่เพิ่มขึ้นในสหรัฐอเมริกาในปี 1929 ถึง 1982 ถือได้ว่าเป็นการแสดงผลการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ถึงแม้ว่าการศึกษาจะเป็นการแสดงผลประโยชน์ที่สำคัญของเทคโนโลยี แต่ผลสรุปยังไม่แน่นอนมากนัก เพราะว่ามีปัจจัยมากมายที่มีผลต่อระบบเศรษฐกิจ ถึงกระนั้นก็ตาม เป็นที่แน่นอนแล้วว่าเทคโนโลยีมีความสำคัญที่จะกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ

เทคโนโลยีและระบบคุณค่า (Technology and Value System)

คุณค่าของวัฒนธรรมคือ เจตคติและความเชื่อของสังคมว่า สิ่งไหนถูกหรือผิด ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะพัฒนาและใช้เทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น สัญญาณเตือนภัยในอเมริกามีการพัฒนาและใช้อย่างกว้างขวางในอเมริกาซึ่งเป็นการช่วยให้คำนึงถึงความปลอดภัย ตัวอย่างอื่น ๆ ที่เทคโนโลยีสะท้อนคุณค่าทางวัฒนธรรมในอเมริกา รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทำให้การควบคุมมลพิษดีขึ้น ได้แก่ อาหารลดน้ำหนัก อุปกรณ์ออกกำลังกาย และอาหารรับประทานด่วน (Fast foods)

เทคโนโลยีและระบบศาสนา (Technology and Religious System)

ระบบคุณค่าของสังคมได้รับอิทธิพลจากความเชื่อที่เป็นส่วนสำคัญของเจตคติของสังคมที่มีต่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น นิกายอนูรัักษ์อามิสและเมนโนไนท์ (Amish and Mennonite) ในอเมริกาที่ได้ต่อต้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่คิดว่ามีผลเสียต่อสังคม ดังนั้น พวกเขาจะขี้อายที่จะใช้รถยนต์ เพราะเห็นว่าผลกระทบของสังคมที่มีเทคโนโลยีสมัยใหม่จะมีผลเสีย เช่น การตั้งครุฑของวัยรุ่น การขับรถในขณะที่มึนเมา การขจัดยาเสพติด

เทคโนโลยีและระบบการเมือง (Technology and Political System)

สถาบันรัฐบาลที่มีผลกระทบจากเทคโนโลยี ทั้งการพัฒนาและทิศทางในอนาคต เทคโนโลยีสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ในการเมือง เช่น อเมริกาวางแผนที่จะสร้างระบบสตาร์วอร์ล (Star Wars) ที่จะเป็นเครื่องมือในทางทหาร การปกครองซึ่งมีผลทำให้เกิดการปรับปรุงการติดต่อสื่อสารได้อย่างมาก

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีผลกระทบกับการเมือง ตัวอย่างเช่น ผู้นำสหภาพต่อต้านเทคโนโลยีที่จะทำให้เกิดการไม่จ้างคนงาน เนื่องจากเขาคิดว่าเทคโนโลยีจะเข้ามาแทนคนโดยใช้เครื่องจักร

เทคโนโลยีและระบบองค์กรสังคม (Technology and Social Organization System)

ตัวอย่างที่ดีที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบต่อสังคมของเทคโนโลยี ผู้สังเกตการณ์หลายคนเชื่อว่า เหตุผลหลักอันหนึ่งของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของญี่ปุ่น คือ มีความสัมพันธ์กับสังคม นั่นคือสังคมมีการปกครองโดยยอมรับลำดับชั้น ผลการรับผิดชอบเฉพาะส่วน

เทคโนโลยีสามารถทำให้เกิดผลกระทบต่อสังคม เช่น แรงงานอพยพถิ่นฐานไปสู่พื้นที่ที่มีเทคโนโลยีสูงกว่า โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เมื่อมีการจัดการด้านอุตสาหกรรม ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรมที่ซึ่งค่าแรงงานสูงกว่า

เทคโนโลยีและระบบการศึกษา

เทคโนโลยีมีผลกระทบต่อระบบการศึกษา โดยการทำให้เกิดวิธีการแบบใหม่ในเรื่องการวิจัย การพัฒนา และการสอน ตัวอย่างเช่น ปัจจุบันมีการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ (micro-computer) เพื่อสอนเด็กวัยก่อนเข้าเรียน เพื่อเรียนคณิตศาสตร์ วาดรูป และเรียนตัวอักษร การนำเครื่องวิดีโอมาใช้ในการศึกษาโดยการบันทึกและการสาธิตโปรแกรมเกี่ยวกับการศึกษา

เทคโนโลยีและการพัฒนาเศรษฐกิจ

เทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญหลักซึ่งสนับสนุนกระบวนการของการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อที่จะเน้นถึงความสำคัญของปัจจัยนี้ในขั้นตอนของการพัฒนาจากอดีตที่ผ่านมา เทคโนโลยีได้ถูกพัฒนาและก้าวหน้าซึ่งก้าวไปเร็วจนกระทั่งได้เกิดช่องว่างทางเทคโนโลยีระหว่างประเทศที่เจริญแล้ว และ

ประเทศกำลังพัฒนา เพื่อที่จะเชื่อมช่องว่างนี้ ให้ประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศ ได้หันไปสู่ตลาดสากล จึงต้องใช้ช่องทางสำหรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทัศนะนี้ได้ถูกแสดงไว้อย่างชัดเจนโดยองค์กรเพื่อการประสานงานและการพัฒนา เศรษฐกิจ

“การใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องการ ทั้งแหล่งเทคโนโลยีที่เกินขอบเขตในประเทศ และการเข้าถึงตลาดที่เป็นสากล”

โดยสรุป เทคโนโลยีจะถูกกระทบจากปัจจัยความแตกต่างทางวัฒนธรรม เพราะบริษัทข้ามชาติในความเห็นของประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศนั้น เห็นว่าเป็นแหล่งทรัพยากรแห่งแรกของการเคลื่อนย้ายเทคโนโลยี ความสำเร็จของการ ปฏิบัติการในประเทศกำลังพัฒนาเหล่านั้น ขึ้นกับความสามารถในการแนะนำและ นำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ไปใช้ ซึ่งการแนะนำและการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ไปใช้ ต้องการความเข้าใจในองค์ประกอบ ซึ่งมีผลจากวัฒนธรรม และต้องการความเข้าใจในการปฏิบัติของเขาเกี่ยวกับเทคโนโลยี สิ่งนี้เป็นลักษณะอ่อนไหว โดยเฉพาะใน ประเทศกำลังพัฒนา ที่ซึ่งบริษัทข้ามชาติต้องจัดการปัญหาว่าเทคโนโลยีชนิดใดที่ เหมาะสมที่จะใช้ได้ในสภาวะแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่ต่างกัน

3. การคิดราคาค่าถ่ายทอดเทคโนโลยี (Pricing of Technology Transfer)

ตลาดของเทคโนโลยีเป็นตลาดที่ไม่สมบูรณ์ และราคาของข้อมูลไม่ สม่าเสมอ ราคาที่ใช้ในการตัดสินใจสำหรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้แสดงใน เอกสารที่ซับซ้อน เช่น การคิดค่าชดเชยสำเร็จรูปที่มีอยู่เดิมจากสิ่งที่บริษัทข้ามชาติ จะสามารถเลือกได้ การคิดค่าตอบแทนมีช่วงจากค่าธรรมเนียมธรรมดาและค่า ธรรมเนียมใบอนุญาต ไปจนถึงข้อตกลงการจ่ายค่าชดเชยที่รวมถึงการจ่ายค่า ตอบแทนผู้อนุญาตสำหรับการช่วยเหลือด้านเทคนิคและการบริการอื่น ๆ ค่าใช้จ่าย อื่น ๆ ที่ผู้อนุญาตจะกำหนดขึ้นเพื่อผลประโยชน์ในการส่งสินค้า

ความสำเร็จของผู้บริหารบริษัทข้ามชาติในการติดต่อกับผู้ซื้อเทคโนโลยี ต่างประเทศที่ยังไม่มีความผูกพัน จะขึ้นกับทักษะในการเจรจาและอำนาจในการ ตีราคาของเขาเหล่านั้น เนื่องจากความยุ่งยากซับซ้อนของการคิดราคาการถ่ายทอด เทคโนโลยีระหว่างประเทศ และการขาดรูปแบบมาตรฐานสำหรับการเจรจาต่อรอง

บริษัทข้ามชาติไม่อยากจะเปิดเผยหรือถ่ายทอดเทคโนโลยีหลักของบริษัทในช่วงเวลาแรกหลังจากที่ได้ลงทุนเพื่อวิจัยและพัฒนาไปมากมาย ทำให้บริษัทพยายามนำเทคโนโลยีเก่าที่ยังมีประโยชน์มาใช้แทน

4. เงื่อนไขของการถ่ายทอดเทคโนโลยี

การเสนอให้องค์กรถ่ายทอดทางเทคโนโลยีในโลกไร้พรมแดนช่วยให้บริษัทขายหรือเช่าเทคโนโลยีจากต่างประเทศตลอดเวลาและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ค่าเสียโอกาสในการถ่ายทอดเทคโนโลยี ในบางกรณีจะมีข้อจำกัดในเรื่องของการที่ต้องขอใบอนุญาต สิทธิบัตร

จากการสร้างสนธิสัญญาการเป็นพันธมิตรของแต่ละองค์กร รูปแบบของการเคลื่อนย้ายเทคโนโลยีและความหลากหลายมีหลายองค์กรที่ได้ขายเทคโนโลยีและผลิตเทคโนโลยีเพื่อขายโดยเฉพาะหรือใช้ประโยชน์ภายในประเทศ ต้นทุนได้มีส่วนทำให้เกิดการต่อรองมากขึ้น ในกรณีของเทคโนโลยีเฉพาะด้าน เช่น วิศวกรรม ปิโตเลียม การก่อสร้าง ซึ่งการสร้างเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาจะช่วยลดต้นทุนในการผลิตได้ สำหรับธุรกิจข้ามชาติการเคลื่อนย้ายเทคโนโลยีโดยการลงทุนโดยตรงจะมีความเหมาะสมและมีข้อได้เปรียบในการถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลประโยชน์ที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายจะตกอยู่กับกิจการทั้งหมด ไม่เพียงแต่ผลกำไรในการลงทุน แต่ยังรวมถึงการผลิตของต่างชาติด้วย

ธุรกิจข้ามชาติจะเคลื่อนย้ายเทคโนโลยีเพื่อให้ประเทศผู้รับสามารถสร้างเทคโนโลยีได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นวิถีทางที่จะช่วยสร้างเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ถูกกว่าการคิดค้นด้วยตนเอง

ผลที่ได้จากการลงทุนในต่างชาติโดยตรง คือ การนำเทคโนโลยีมาช่วยในการผลิตให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ผลผลิตจากองค์กรและการจ้างงานภายในประเทศจะเพิ่มขึ้น องค์กรจะใช้เทคโนโลยีจากการทำธุรกิจข้ามชาติเป็นจุดแข็ง การปรับปรุงความสามารถทางการตลาดเป็นการเพิ่มการส่งออกสินค้าโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในการก่อสร้างและอุตสาหกรรมอื่น ๆ ก็จะได้รับผลดีเช่นเดียวกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ

ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประเทศจากการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีจากธุรกิจข้ามชาติ ไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีในด้านการผลิต การจัดการ การตลาด การลงทุน โดยตรง ควรจะมีการจัดสัดส่วนการลงทุนการรวมทรัพยากรและความสามารถในการควบคุมองค์การ

วิธีการทางกฎหมายซึ่งปกป้องเจ้าของเทคโนโลยี ดังนี้

1. เครื่องหมายการค้า (Trademark)

"เทคนิคเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะพิเศษ คำการออกแบบ หรือรูปภาพ ซึ่งถูกประทับตราที่สินค้า ดังนั้น ผู้ซื้ออาจจะบุแหล่งที่มา โดยทั่วไปเครื่องหมายการค้าจะต้องแปลกหูหยา กำหนดขึ้นเอง มีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนใคร และไม่สามารถจดอยู่ในพวกใดได้"

2. ลิขสิทธิ์ (Copyright)

"ลิขสิทธิ์ คุ้มครองทางด้านงานเขียน ดนตรี ละคร รูปภาพ การฟัง และงานเกี่ยวกับสื่อประสาท เป็นเพียงรูปแบบของงานซึ่งถูกคุ้มครองในเรื่องความคิด แนวคิด หรือวิธีการของกระบวนการ ผู้ถือลิขสิทธิ์ถูกให้การผูกขาดที่ชอบธรรมในการผลิตใหม่ แสดงหรือการแสดงชิ้นงาน ครอบครองอะไรที่เป็นที่รู้จักเป็นการใช้ที่ยุติธรรม อายุของลิขสิทธิ์ภายใต้กฎหมายสหรัฐคือ 50 ปี หลังจากการตายของผู้แต่งที่มีชีวิตอยู่คนสุดท้าย"

3. สิทธิบัตร (Patent)

"กฎหมายสิทธิบัตรเป็นตัวแทนของสมดุลย์ทางความสนใจของสังคม ในการส่งเสริมการแข่งขันอิสระ ต่อสู้ความสนใจของม้ตนเองในการส่งเสริมนวัตกรรม โดยการให้รางวัลผู้คิดค้นกับเอกลักษณ์ชั่วคราว สิทธิบัตรอาจถูกโอนไปยังบุคคลใด บุคคลหนึ่งบนสิ่งประดิษฐ์ใหม่และเป็นประโยชน์ของ (1) กระบวนการ (2) เครื่องจักร (3) ผลิตภัณฑ์ (4) สารทางวรรณกรรม (5) การพัฒนาให้ดีขึ้นใหม่และเป็นประโยชน์ของการประดิษฐ์สิทธิบัตร (6) การเจริญเติบโตของโรงงาน หรือ (7) การออกแบบ (คำอธิบาย)

5. นโยบายของรัฐบาลในการนำเทคโนโลยีมาใช้

จากการค้ากับทั่วโลกและการทำธุรกิจข้ามชาติจะเป็นการนำเทคโนโลยีออกไปยังประเทศต่าง ๆ และเป็นการจัดหาเทคโนโลยีใหม่ ๆ รัฐบาลของบริษัทแม่จึงถูกผลักดันให้กำหนดนโยบายในการพัฒนาเทคโนโลยีและความสามารถในการผลิต โดยจะเน้นในเรื่องของการพัฒนา คุณภาพบุคลากร พัฒนาความสามารถของบริษัทในการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ และกระตุ้นให้เกิดภาวะการแข่งขัน รวมทั้งการเปิดให้มีเสรีทางการค้า และการลงทุนไม่มีการกีดกันทางการค้า

ในระยะยาวมีการเสนอนโยบายพื้นฐานแก่รัฐบาลของประเทศผู้ลงทุนในต่างชาติ 4 ข้อคือ ข้อหนึ่ง บริษัทสามารถใช้กำแพงภาษีทางเทคโนโลยีที่สูง ข้อสอง บริษัทสามารถเข้าร่วมในข้อตกลงกับกลุ่มประเทศคู่แข่งทางอุตสาหกรรมใหม่ ๆ เพื่อควบคุมอัตราการส่งออกของผลิตภัณฑ์ ข้อสาม บริษัทสามารถเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ และนำเอาเทคโนโลยีการผลิตใหม่ ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ ข้อสี่ บริษัทสามารถที่จะเสาะแสวงหารูปแบบที่เป็นประโยชน์ และนำมาช่วยบริษัทและพนักงานในการเพิ่มมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์

นโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลที่จะนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดหรือลดต้นทุนที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีในการลงทุนข้ามชาติทางตรง

ส่วนที่รัฐบาลให้ความสนใจมากที่สุดคือ ความสามารถของบริษัทในการเป็นที่ปรึกษา โดยถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ไม่สามารถได้จากที่อื่น ๆ ย่อมมีค่าทางสังคมมากยิ่งขึ้นกว่าคุณค่าที่ได้

ประเทศอุตสาหกรรมแต่ละประเทศได้รับผลกระทบที่แตกต่างกันจากการปรับปรุงทางด้านเทคโนโลยีในโลกที่กำลังพัฒนานี้ บทบาทของเจ้าของในธุรกิจข้ามชาติและเจตคติของรัฐบาลของประเทศเหล่านี้ ที่แตกต่างกัน ได้มีการอ้างถึงเหตุผลที่บริษัทหรือประเทศไม่เต็มใจที่จะควบคุมการส่งเทคโนโลยีออกไปยังต่างประเทศ เพราะเกรงว่าคู่แข่งอาจจะไม่ทำเช่นนั้น สิ่งนี้จะเป็นตัวบ่งบอกว่าการแข่งขันยังคงมีอยู่ตลอดเวลาในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว ถ้าเพียงประเทศผู้นำยอมรับนโยบายร่วมกันนี้จะควบคุมการนำเทคโนโลยีที่ใช้กับธุรกิจข้ามชาติออกนอกประเทศ ซึ่งกลยุทธ์นี้ดูเหมือนจะนำมาใช้กับประเทศที่กำลังพัฒนา รวมทั้งประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ที่จะพยายามสร้างความแข็งแกร่งในอำนาจการต่อรองในธุรกิจข้ามชาติเพื่อ

ให้เกิดดุลยภาพกัน อีกวิธีหนึ่งคือการสร้างความปรองดองกันและออกแบบกระบวนการปรับปรุงที่เรียบง่าย ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งประเทศอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นใหม่และที่เกิติด้านแล้ว การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีกระทบต่อธรรมชาติของความรับผิดชอบของผู้จัดการ การฝึกอบรมบุคลากรและกลยุทธ์การพัฒนา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีอาชีพมีบทบาทสำคัญในการช่วยผู้บริหารทำให้การฝึกฝนและความต้องการการพัฒนาบรรลุเช่นเดียวกัน การป้องกันและลดปัญหาทางสังคมและจิตวิทยาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์กร เทคโนโลยีไม่สามารถใช้เพียงลำพัง ต้องมีคนคอยควบคุม เมื่อมีคนมาเกี่ยวข้อง การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีจะกระทบต่อพฤติกรรมทางสังคมของคนและปัญหาที่เกี่ยวกับคน การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีคือ การยกระดับและปรับปรุงเทคโนโลยีที่มีอยู่ แต่อาจรวมถึงการลดระดับและตัดแปลงแก้ไขด้วย

เป็นที่เชื่อกันทั่วไปว่า องค์กรใดต้องการเป็นผู้นำในการแข่งขัน จำเป็นต้องยกระดับเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีมีผลกระทบที่สำคัญได้แก่

1. ธรรมชาติของงาน การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอาจส่งผลทำให้งานซับซ้อน ขยายตัวหรือปรุงแต่งของงาน

2. สภาพแวดล้อมเนื้อหาของงาน

- สภาพแวดล้อมทางกายภาพของการทำงาน เช่น จะทำงานที่ไหน เมื่อไหร่ ใช้เวลานานแค่ไหนในการทำงานและทำเร็วแค่ไหน สภาพการทำงานน่าพอใจแค่ไหนหรืออาจเปลี่ยนไป

- ความสัมพันธ์ในการทำงาน เช่น สัมพันธภาพของการสื่อสาร และการรายงาน การพึ่งพาค้ำยันกัน และแผนกแรงงานได้รับผลกระทบด้วย

3. ขนาดและส่วนประกอบของกลุ่มงานอาจเปลี่ยนแปลง

4. โครงสร้างและรูปแบบขององค์กรอาจต้องการการตัดแปลงแก้ไข

ความสำเร็จของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ข้อนี้ ได้รับการดูแลดีแค่ไหน การบริหารที่ผิดอาจส่งผลกระทบด้านลบทางจิตใจ เช่น กลัว กังวล การแปลกแยก ความไม่พอใจในงาน และการแยกตัว อีกนัยหนึ่ง การบริหารที่ดีไม่เพียงแต่อำนวยความสะดวกในกระบวนการเปลี่ยนแปลง แต่ ยังส่งเสริมคุณภาพของชีวิตในการทำงานของทุกคนในองค์กร

ในด้านความต้องการพัฒนาการบริหารนั้นผู้จัดการที่ให้ความสำคัญในการสนับสนุนกระบวนการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี คือการพัฒนาการบริหารให้เป็นที่ยอมรับและแนวทางที่สามารถบรรลุผลดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงความมีประสิทธิภาพขององค์กร และความสามารถในการผลิต และปรับปรุงคุณภาพของชีวิตการทำงาน ผู้จัดการต้องพัฒนาทักษะเพื่อได้มาและวิเคราะห์ข้อมูลจากพนักงานทุกระดับ

2. ปรับปรุงความอ่อนไหวต่อผลกระทบและศักยภาพของปัญหาของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี

3. ผู้จัดการจำเป็นต้องมีทักษะที่เหมาะสม โดยพัฒนาทักษะและเทคนิคในการจูงใจในความร่วมมือ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีนำมาซึ่งความกลัวและกังวลต่อผู้ซึ่งจะได้รับผลกระทบในอนาคต เพื่อสื่อสารกับคนงานเกี่ยวกับความจำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี จุดประสงค์เฉพาะของการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และภาพของการเปลี่ยนแปลงผลในระยะสั้นและยาว ทำนายขอบเขตของผลกระทบ บรรเทาความกลัวและกังวลของคนงาน

4. ผู้จัดการต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อที่สามารถไวต่อปัญหาทางพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี โดยเฉพาะในช่วงแรกของการดำเนินงาน ปฏิกริยาทางอารมณ์ : การหวาดกลัวต่ออนาคต ความขัดแย้งเนื่องจากแบ่งแยก ความซื่อสัตย์ และขาดความมั่นใจที่จะเกิดกับคนงาน ในการช่วยให้คนงานเข้าใจ ปฏิกริยาเหล่านี้และเอาชนะปัญหาได้ ผู้จัดการจำเป็นต้องยกระดับทักษะการบริหาร ทั้งปัญหาระหว่างบุคคลและปัญหาของกลุ่ม เช่น ทำงานซ้ำ ขาดงาน บ่อนทำลาย ความเฉื่อยชา ฯลฯ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการการเปลี่ยนแปลงการจัดการที่ไม่ดี เอาชนะปัญหาทางสังคมและพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้น

5. ปัญหาระหว่างช่วงของการเปลี่ยนแปลง ปัญหาของผลงานมากมาย ตัวอย่างความขัดแย้งเรื่องความต้องการเวลาในการเรียนรู้และเพื่ออำนาจในการผลิต อีกอย่างคือ บรรทัดฐานในการประเมินผลงานที่ไม่ชัดเจน ไม่ว่าความสำเร็จในการเรียนรู้หรือทักษะใหม่ ๆ

6. พัฒนาทักษะในการประเมินกระบวนการและผลของการเปลี่ยนแปลงที่ดำเนินอยู่ ความรู้เฉพาะอย่างและเทคนิคเป็นที่ต้องการ เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์

ในการประเมินผล อาจชี้ชัดปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขทันที ป้องกันไม่ให้เกิดในอนาคต และนำไปปรับปรุงในกระบวนการการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี

7. การยกระดับเทคโนโลยีอาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนาดของกลุ่มงาน ระดับของการกระจายอำนาจ ความซับซ้อนของโครงสร้างองค์กร ธุรกิจที่มีเทคโนโลยีสูงจำเป็นต้องมีโครงสร้างที่ยืดหยุ่นเพื่อความรุ่งเรือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างของผู้บริหารอาจทำให้ง่าย เป็นทางการน้อยลง เน้นอำนาจในตำแหน่งสถานะน้อยลง เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดอย่างเสรี เพื่อเกิดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ ๆ การรับรู้ ความจำเป็นของความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างองค์กรและเทคโนโลยี จะทำให้การบริหารเพื่อแผนที่ดีที่จำเป็นต้องต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์กร และเลือกรูปแบบเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่สุด

8. การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีจะนำมาซึ่งความต้องการใหม่ในหลายด้านของการจัดการเกี่ยวกับบุคคล โดยเฉพาะในส่วนของบุคคล ทบทวนความสามารถและการฝึกอบรม อาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในกลยุทธ์การสรรหาคนงาน ผู้จัดการอาจต้องเรียนรู้ในการใช้วิธีในการประเมินผลที่แตกต่าง

ส่วนทางเลือกของเทคโนโลยีนั้นมีข้อควรคำนึงถึงตัวแปรที่มีผลต่อทางเลือกของเทคโนโลยี คือ ต้นทุนของทุน และแรงงาน ทางเลือกของเทคโนโลยีที่มีอยู่ ขนาดและการเติบโตของตลาด และความล้ำสมัยของเทคโนโลยีที่ใช้อยู่

จากผลการวิจัยและพัฒนาของสหรัฐอเมริกาชี้ว่า ทางเลือกของเทคโนโลยีขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนของแรงงานกับต้นทุนของทุน โดยที่บริษัทในประเทศก้าวหน้า เช่น สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีทุนมาก ก็ควรเลือกใช้เทคโนโลยีทางเป็นด้านทุน (capital-intensive) ส่วนบริษัทที่ตั้งอยู่ในประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น อินเดีย ก็ควรใช้เทคโนโลยีทางด้านเน้นการใช้แรงงาน (labor-intensive)

ทางเลือกของเทคโนโลยีที่มีอยู่จำนวนมากที่ธุรกิจสามารถเลือกนำไปใช้กระบวนการผลิตแบ่งเป็นหลายขั้นตอน ซึ่งจะต้องเปรียบเทียบระหว่างทุน และแรงงาน

ขนาดการเติบโตของตลาดเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้บริษัทข้ามชาติตัดสินใจเลือกเทคโนโลยี คือ ปริมาณความต้องการสำหรับผลิตภัณฑ์ของบริษัทข้ามชาติทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศนั้น ขนาดและศักยภาพการเติบโตของตลาด เพื่อผลิตสินค้าได้ตามปริมาณและคุณภาพ ดังนั้น สิ่งที่จะต้อง

สำหรับผู้บริหารของบริษัทข้ามชาติ คือ จะต้องมีความรู้ขนาดของตลาด และ ส่วนแบ่งตลาดของบริษัทได้ ถ้าตลาดมีขนาดเล็กเราเลือกโรงงานขนาดใหญ่ จะทำให้เกิดการใช้กำลังการผลิตต่ำไป กำลังการผลิตที่ไม่ได้ใช้ จะก่อให้เกิดต้นทุนการผลิตสูง และสินค้ามีราคาแพงทำให้ต้องออกแข่งขันในตลาด ในทางตรงข้ามถ้าตลาดมีขนาดใหญ่ และเราเลือกใช้โรงงานขนาดเล็ก จะทำให้ไม่สามารถสร้างความพอใจทั้งตลาดได้ ต้องสูญเสียลูกค้าส่วนหนึ่งให้คู่แข่ง

ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่ต้องรวบรวมข่าวสารให้ได้มากที่สุด ซึ่งข่าวสารนี้จะรวม ข้อมูลของยอดขายทั้งหมดในตลาด อัตราการเติบโตของตลาด ราคาสินค้าทดแทน และสินค้าควบคู่ต้นทุนในการฝึกฝนคนงาน ปัญหาแรงงาน กฎข้อบังคับของรัฐ และข่าวสารสำคัญของคู่แข่งทางด้านส่วนแบ่งการตลาด คุณภาพสินค้า การสร้างความพึงพอใจต่อผู้บริโภค และช่องทางการจัดจำหน่าย ข่าวสารเหล่านี้ไม่เพียงช่วยให้เราเลือกขนาดโรงงานที่เหมาะสม ยังช่วยในการกำหนดราคาสินค้าที่ถูกต้อง คือ ราคาที่รวมต้นทุนทั้งหมด และอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุน

สิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารของบริษัทข้ามชาติคือ จะต้องคาดการณ์ความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ก่อนที่จะตัดสินใจในโครงการลงทุน การคาดการณ์นี้จะช่วยในการเลือกเทคโนโลยีที่จะก่อให้เกิดรายได้ที่เพียงพอจากการตัดสินใจเสีย ต้นทุนเริ่มแรกไปก่อนที่จะล่าช้า

ปัญหาที่บริษัทข้ามชาติพบเมื่อลงทุนในประเทศที่ด้อยทางเทคโนโลยี คือ การปรับเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับประเทศเจ้าบ้าน การถ่ายทอดเทคโนโลยีนับเป็นการสื่อสารชนิดหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้รับหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล ตลาดเงินตราต่างประเทศ และสถาบันระหว่างชาติ เช่น ธนาคารโลก (World Bank) และ UNCTAD ผู้คอยให้คำแนะนำแก่ประเทศเจ้าบ้าน ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้ก็ทำงานบนหลักการ และมาตรฐานที่แตกต่างกันไป การเลือกใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยอาจจะถูกใจธนาคารผู้ให้กู้ แต่ไม่ถูกใจประเทศเจ้าบ้านที่ต้องการให้มีการสร้างงาน การเลือกใช้เทคโนโลยีเก่าก็อาจจะให้ผลตรงข้าม หากเทคโนโลยีที่เลือกใช้เท่าเทียมกับเทคโนโลยีที่มีประเทศเจ้าบ้านก็ไม่สามารถแข่งขันได้ เนื่องจากไม่มีข้อได้เปรียบแต่กลับมีข้อเสียเปรียบจากค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจข้ามชาติ

การถ่ายทอดเทคโนโลยีนั้นมีความซับซ้อน ใช้เวลานาน และเสียค่าใช้จ่ายในหลาย ๆ ขั้นตอน กระบวนการนี้เริ่มตั้งแต่ การวิจัยและพัฒนา การวางแผนและออกแบบผลิตภัณฑ์ รวมถึงการฝึกฝนแรงงาน การควบคุมคุณภาพ การฝึกฝนการจัดการ ทักษะทางด้านการตลาด และการสนับสนุนการบริการ การนำไปใช้ให้ประสบความสำเร็จของความต้อง การ แต่ละขั้นตอนจะต้องมีการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง และต้องได้รับความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างตัวแทนที่เกี่ยวข้อง

ปฏิกริยาของประเทศเจ้าของบ้าน สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงโดยที่ต้องแยกให้ชัดเจนระหว่างสิ่งที่ประเทศเจ้าของบ้านประกาศ และสิ่งที่ต้องการในการปฏิบัติจริง บางประเทศต้องการเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวตาของชาติ เพื่อเป็นอุตสาหกรรมตัวอย่าง บางประเทศต้องการเพิ่มการส่งออก ในกรณีนี้บริษัทข้ามชาติมีอิสระในการเลือกค่อนข้างมาก เพราะการส่งออกจะมีส่วนช่วยในเรื่องของดุลการชำระเงิน บางประเทศต้องการทดแทนการนำเข้าหรือผลิตเพื่อใช้ใน ประเทศ บริษัทข้ามชาติจะมีแรงกดดันมากในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับประเทศนั้น ๆ พบว่ากฎทั่วไปประเทศเจ้าบ้านจะยอมรับเทคโนโลยีที่ใช้แรงงานน้อยได้ หากผลิตภัณฑ์นั้นมีความสำคัญต่อประเทศ และเทคโนโลยีนั้นมีประสิทธิภาพและสามารถใช้งานภายในประเทศได้หลังจากมีการฝึกอบรม

การถ่ายทอดเทคโนโลยีในธุรกิจระหว่างประเทศ ขึ้นอยู่กับแบบฉบับของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จัดเตรียมวิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยี วิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยีเหล่านี้รวมถึงการส่งออกทั้งสินค้าและบริการ ใบอนุญาตต่าง ๆ สัญญาจ้างแรงงาน การปฏิบัติงาน ขั้นตอนการบริหาร แฟรรนไชส์ การร่วมลงทุน (Joint Ventures) และการตั้งสาขา (Wholly Owned Subsidiaries) วิธีการเหล่านี้ การตั้งสาขา (Wholly Owned Subsidiaries) เป็นวิธีการถ่ายทอดสู่ประเทศกำลังพัฒนาที่มีความหมายและมีศักยภาพที่ดีที่สุด วิธีนี้จะไม่ได้เตรียมเฉพาะความจำเป็นทางเทคโนโลยีสำหรับความสำเร็จในการปฏิบัติงานเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความรู้และทักษะที่ต้องการสำหรับการผลิตที่แท้จริง

การถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นการสื่อสารที่แตกต่างจากการขายสินค้า การเลือกใช้วิธีการในการคัดเลือก อบรม และดูแลบุคลากรเป็นส่วนที่สำคัญซึ่งจะขึ้นกับรูปแบบความสัมพันธ์ในธุรกิจนั้น ๆ ข้อมูลเทคโนโลยีเป็นสิ่งจำเป็นที่จับต้องไม่ได้และ

ไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน การถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างชาติจำเป็นต้องข้ามอุปสรรคจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง การถ่ายทอดเทคโนโลยีต้องการความเชี่ยวชาญความชำนาญในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมในระดับชาติ ในระดับธุรกิจ และในระดับบริษัท และความรู้ความสามารถในตัวเทคโนโลยีเอง การถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่บริษัทลูกย่อมง่ายกว่าการถ่ายทอดเทคโนโลยีข้ามบริษัท เช่น ในกรณีการให้สิทธิบัตร (Licensing) หรือร่วมลงทุน (Joint Venture) ซึ่งต้องการปรับตัวของทั้งสองฝ่ายเพื่อให้การถ่ายทอดเทคโนโลยีเกิดประสิทธิผล

6. กรณีตัวอย่างการโยกย้ายความรู้และทักษะการบริหารไปยังสิงคโปร์ (*Transfer of Managerial Knowhow to Singapore*)

ก. ปัญหาการโยกย้ายความรู้ความชำนาญ

การโยกย้ายความรู้ความชำนาญด้านการจัดการไปยังประเทศเจ้าบ้านที่บริษัทลูกตั้งอยู่ สิ่งแรกคือ ความเต็มใจของบริษัทร่วมทุนในการจัดตั้งบริษัทในประเทศนั้น ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อเสนอของประเทศเจ้าบ้านที่มีให้กับบริษัทร่วมทุน สภาพแวดล้อมทางธุรกิจและบรรยากาศการลงทุน (รวมถึงเสถียรภาพทางการเมือง) ของประเทศเจ้าบ้าน เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการตัดสินใจของบริษัทร่วมทุนในการลงทุน การมีบริษัทสาขาในต่างประเทศนั้นย่อมหมายถึง การโยกย้ายความรู้ความชำนาญทางด้านการจัดการไปยังประเทศนั้น ๆ แต่ยังไม่มีความจำเป็นในการโยกย้ายถาวร ปัญหาทั่วไปเกิดจากบริษัทที่เข้ามาเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ระยะสั้น ตัวอย่างเช่น บริษัทร่วมทุนมักจะเลือกตั้งบริษัท

สาขาพร้อมสายงานการประกอบในประเทศด้อยพัฒนา ในการประกอบอะไหล่เพื่อผลประโยชน์ทางการยกเว้นภาษีและแรงงานถูกในประเทศนั้น ๆ เมื่อสิทธิประโยชน์การยกเว้นภาษีหมดลงในสองสามปีต่อมา บริษัทร่วมทุนจะเลือกการย้ายไปลงทุนที่อื่นต่อไป เพื่อจะได้รับสิทธิประโยชน์อีก กลยุทธ์ดังกล่าวเป็นเรื่องธรรมดา

มีบางกรณีที่บริษัทร่วมทุนไม่โยกย้ายออกไป นั่นคือ การลงทุนในอุตสาหกรรมอย่างถาวรเช่นการลงทุนในโรงกลั่นน้ำมัน หรืออุตสาหกรรมปิโตรเคมี ซึ่งเป็นการลงทุนในจุดที่มีแหล่งวัตถุดิบน้อยและการแข่งขันต่ำ บริษัทดังกล่าวจะ

เน้นการฝึกฝนคนงานในท้องถิ่น และการบริหารการจัดการ รวมถึงการฝึกช่างเทคนิคเพื่อในอนาคต เอสโซ่ตะวันออกเป็นบริษัทหนึ่งที่กล่าวถึง นี่จะเป็นการนำไปสู่ความชำนาญการจัดการและวัฒนธรรมท้องถิ่น

อีกปัญหาหนึ่งซึ่งมักจะเกิดขึ้นคือ บริษัทไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพท้องถิ่นนั้น ที่ทำให้ผู้จัดการที่โอนสัญชาติ ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ของประเทศเจ้าถิ่นได้ เพราะแต่ละสังคมมีวัฒนธรรมและประวัติเป็นเอกลักษณ์ มีสังคมและกฎหมายข้อบังคับและรูปแบบการสื่อสาร และความสัมพันธ์ทางอุตสาหกรรมของตนเอง การจะเข้ามาดำเนินการอย่างราบรื่นจะต้องมีการปรับตัวเองให้เข้ากับสภาวะแวดล้อม และให้เป็นที่ยอมรับในด้านวัฒนธรรมการจัดการขององค์กรนั้น ๆ โทมัส อิทเคน (THOMAS AITKEN) ได้กำหนดการบริหารงานในต่างประเทศไว้ 6 ประการ

1. ต้องเข้าใจลักษณะสำคัญของรูปแบบวัฒนธรรมท้องถิ่น
2. ต้องปรับเจตคติและพฤติกรรมให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของวัฒนธรรมท้องถิ่น
3. ต้องเข้าใจความคิดของลูกจ้าง ซึ่งมีพื้นฐานวัฒนธรรมแตกต่างจากพวกเขา
4. ต้องสามารถเข้าใจถึงกรรมวิธีการขยายตัวของความคิดของลูกจ้าง
5. ต้องเข้าใจถึงการที่จะต้องตอบสนองความต้องการ และการคาดหวังของลูกน้องท้องถิ่นของตน ผู้จัดการต้องเข้าใจโลกที่เขาอยู่
6. ต้องเข้าใจอย่างแจ่มชัดว่าโลกประกอบด้วยนานาชาติ

เทคโนโลยีต่างชาติจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมท้องถิ่น รวมทั้งวัฒนธรรม และการหาสิ่งใหม่ ๆ มารวมเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่เพียงเฉพาะการยอมรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ แต่มันรวมถึงการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วย ตัวอย่างเช่น ญี่ปุ่นได้ใช้เทคโนโลยีนำเข้าเป็นพื้นฐานในการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ นี่คือความหมายของการผสมผสานกลมกลืนของเทคโนโลยีต่างชาติด้วยการพัฒนา เช่นนี้ ให้ญี่ปุ่นกลายเป็นชาติผู้นำด้านอุตสาหกรรมในปัจจุบันนี้ หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองการผสมกลมกลืนก่อให้เกิดปัญหาทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ขึ้น

ปัญหาใหญ่สำหรับการนำเข้าเทคโนโลยีของประเทศด้อยพัฒนา ซึ่งความจริงเกิดจากความไม่กลมกลืนของสังคมท้องถิ่นของเทคโนโลยีต่างชาติ ด้วยความไม่สามารถพัฒนา และการกลืนวัฒนธรรมท้องถิ่นของประเทศเจ้าของบ้าน

กิจกรรมข้ามชาติกับการพัฒนาของสิงคโปร์ (The Multinational Enterprises in Singapore's Development)

แม้สิงคโปร์จะเป็นประเทศเล็ก ซึ่งไม่เหมือนประเทศอื่น ๆ คือ เป็นเกาะเล็ก ๆ ที่มีประชากรเพียง 2.7 ล้านคน มีวัดตูดิบและทรัพยากรภายในประเทศน้อย แต่สิงคโปร์มีสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งคือ มีท่าเรือที่อยู่ในตำแหน่งที่สำคัญ คือ ถือเป็นใจกลางของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นจุดเชื่อมโยงการขนส่งทางน้ำระหว่างจีน-อินเดีย (ทะเลจีนใต้-มหาสมุทรอินเดีย) ด้วยทำเลที่ดี และการบริหารที่มีประสิทธิภาพทำให้สิงคโปร์เป็นท่าเรือที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก

ปัจจุบันนับว่าสิงคโปร์เป็นศูนย์กลางการค้า-การเงิน รวมทั้งเป็นศูนย์กลางหรือแหล่งอุตสาหกรรมสำคัญต่าง ๆ มากมาย นั่นเป็นความสำเร็จทางเศรษฐกิจที่ดีเยี่ยม และยังคงพัฒนาต่อไป

ธุรกิจการค้าและรัฐบาลกับการพัฒนาของสิงคโปร์ (Business and Government in Singapore's Development)

ก่อนที่สิงคโปร์จะพัฒนามาทุกวันนี้ นับตั้งแต่สมัย เซอร์แสตตันฟอร์ด รัฟเฟิลส์ (SIR STAMFORD RAFFLES) ได้พบสิงคโปร์ในปี 1819 ก็ได้พยายามผลักดันให้สิงคโปร์ ซึ่งมีศักยภาพอยู่แล้ว คือ มีท่าเรือน้ำลึกโดยธรรมชาติ พร้อมทั้งที่ตั้งที่เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคนี้ โดยท่านเซอร์ แสตตันฟอร์ด รัฟเฟิลส์ เป็นพนักงานของบริษัทบริติช อีส อินเดีย (BRITISH EAST INDIA COMPANY) ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลอังกฤษ เพื่อครอบครองอาณานิคม พร้อมทั้งครอบคลุมถึงการค้า-การปกครองด้วย

นับตั้งแต่นั้นมาสิงคโปร์พัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้า เป็นศูนย์กลางของนักธุรกิจ การค้า ตลอดจนทั้งแรงงานจากที่ต่าง ๆ เช่น จีน อินเดีย ยุโรป และตะวันออกเฉียง สิงคโปร์กลายเป็นเกาะเล็ก ๆ ซึ่งเคยมีแต่ชาวประมงท้องถิ่นมาเป็นศูนย์กลางทางการค้าที่สำคัญ

นับเป็นเวลา 140 ปี หลังจากถูกค้นพบ สิงคโปร์ได้เจริญและ
แข็งแกร่งขึ้นมาเป็นศูนย์กลางการค้าที่เต็มไปด้วยตัวแทนการค้า สถาบันการเงิน
การขนส่ง ตลอดทั้งการคมนาคมเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
สู่ส่วนต่าง ๆ ของโลก และในปี 1960 สิงคโปร์ก็ได้เริ่มแผนการพัฒนาทางด้าน
อุตสาหกรรม ซึ่งจากแผนนี้ทำให้สิงคโปร์มีงานเพิ่มขึ้น มีคนงานเข้าสู่ตลาดแรงงาน
มากขึ้น

ด้วยนโยบายที่นำเข้าวัตถุดิบแทนการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปจากผู้ผลิต
ทำให้ภายในปี 1970 สิงคโปร์สามารถแก้ปัญหาคนว่างงานได้ สิงคโปร์กลายเป็น
ผู้ผลิตสินค้าป้อนตลาด พร้อมทั้งความพยายามพัฒนาอุตสาหกรรมยกระดับ
ของผลผลิตและงานบริการ เพื่อจะผลิตแต่สินค้าที่มีราคา ในที่สุดสิงคโปร์ต้องนำ
เข้าแรงงาน เนื่องจากคนงานสิงคโปร์ไม่เพียงพอต่อการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรม
อย่างรวดเร็วเช่นนี้ ด้วยนโยบายตั้งแต่ปี 1970 ทำให้การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
มีผลจนถึงปี 1980 แรงงานเริ่มมีราคาแพง สัญญานี้เริ่มเห็นเด่นชัดตั้งแต่ปี
1979 อุตสาหกรรมต้องปรับตัวเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานน้อยลง หันมาทำ
อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องจักรกลแทนตลอดจนใช้ระบบคอมพิวเตอร์ จากจุดนี้มิได้
ทำให้อุตสาหกรรมกลายเป็นการผลิตที่มีราคาสูงเท่านั้น เป็นผลสืบเนื่องให้เกิด
แรงงานที่ดิ้นงานที่ติดตัว ด้วยความต้องการที่ต้องผลิตสินค้าที่มีประสิทธิภาพ
ต้องเสริมทั้งประสบการณ์และเทคโนโลยี ต้องได้รับความร่วมมือกัน ที่ได้เกิด
บริษัทข้ามชาติ (MNCs) ขึ้นในสิงคโปร์

นอกจากด้านอุตสาหกรรม สิงคโปร์มีสิ่งอื่นที่พัฒนาควบคู่กันไป คือ
การพัฒนาเป็นศูนย์กลางการเงิน โดยสิงคโปร์ยังมุ่งหวังที่จะพัฒนาตัวเองให้เป็น
ศูนย์กลางการบริหารทางปัญญาแก่ภูมิภาคนี้ ยกกระดับให้ประเทศมีความชำนาญ
เฉพาะด้าน ดังนั้น องค์กรหรือหน่วยงานค้นคว้าวิจัยต่าง ๆ ได้รับการสนับสนุนให้
ก่อตั้งขึ้นในสิงคโปร์เป็นอย่างมาก

ข. สิงคโปร์กับการพัฒนาทฤษฎีอำนาจ (Singapore in the Power Theory of Development)

การที่สิงคโปร์เป็นประเทศเล็กไม่มีพละกำลัง และไม่มีอำนาจต่อ
ประเทศอื่น แต่สิงคโปร์ยังคงสามารถพัฒนาได้ เหตุนี้ก็ไม่ได้ขัดแย้งกับทฤษฎีกำลัง

ของการพัฒนา (Power theory of Development) ซึ่งถือว่าการมีอำนาจหรือกำลังทำให้ประเทศมีความสามารถที่จะได้มาซึ่งทรัพยากรเพื่อใช้ในการพัฒนา แท้ที่จริงแล้วสิงคโปร์มีหลายสิ่งๆ ที่แสดงให้เห็นว่าประเทศเล็ก ๆ ได้ใช้กระบวนการ หรือวิธีการใดที่ทำให้เกิดการสมดุลงบของพลังอำนาจต่าง ๆ ตามทฤษฎีกำลัง ทำให้ประเทศมีทรัพยากรสนับสนุนให้ประเทศเกิดการพัฒนา

ในขณะที่ตกเป็นอาณานิคม สิงคโปร์มีอำนาจที่หนุนอยู่คือ อังกฤษ ซึ่งเป็นจักรวรรดิที่มีอำนาจกำลังมากที่สุดในโลก ในช่วงศตวรรษที่ 19 สิงคโปร์ได้รับความเจริญและพัฒนา เนื่องจากว่าอังกฤษให้ความสนใจเป็นพิเศษในการที่จะได้เป็นศูนย์กลางการค้าในย่านนี้ ประกอบกับยุคนั้นเพื่อแข่งขันกับประเทศฮอลันดา (เนเธอร์แลนด์) ด้วย

จากสิ่งที่ได้กล่าวทำให้เรามองเห็นว่าสิงคโปร์มีพลังหลัก ๆ สามประการคือ จากการทำเป็นอาณานิคมของอังกฤษอย่างหนึ่ง ก็ทำให้มีอำนาจนอกระบบเหนือกว่าประเทศอื่น และที่สำคัญทำให้ใกล้ชิดกับอังกฤษ ได้เรียนรู้การค้า และวิธีการค้าจากอังกฤษ ทำให้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับอังกฤษเหนือกว่าประเทศอื่นใดในภูมิภาคนี้

จากสภาวะการเป็นอาณานิคมของอังกฤษนี้ ทำให้สิงคโปร์ได้พัฒนาขีดความสามารถ ได้ศึกษาวิธีการและยุทธวิธีการค้าแบบอังกฤษ ทำให้เกิดความสมดุลงบทางการค้าเหนือกว่าสิ่งอื่นใด นั่นก็คือ สิงคโปร์ได้เรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างจากอังกฤษ

นับตั้งแต่สิงคโปร์เป็นอิสระภาพตั้งแต่ปี 1965 ก็มีความสัมพันธ์ที่ดีกับต่างประเทศ พร้อมทั้งสามารถจัดตั้งรัฐบาลที่มีความมั่นคงในเวลาไม่นาน เพื่อเป็นการสนับสนุนการพัฒนาของประเทศ ยุทธวิธีการของสิงคโปร์นั้นเน้นและผูกติดกับการทำธุรกิจกับนานาชาติ ตลอดทั้งระบบระเบียบที่ดีก็มีส่วนทำให้มีข้อได้เปรียบ สิงคโปร์มีการส่งเสริมตัวเองให้ความมั่นใจในสิ่งแวดล้อมที่จะเอื้ออำนวยต่อธุรกิจ กล่าวเช่น มีสังคมที่มั่นคง การชดเชยหรือลดหย่อนภาษี ตลอดทั้งแรงงานที่ได้รับการฝึกฝนอย่างดีทั้งด้านฝีมือ ความสามารถ และความมีระเบียบวินัย จึงทำให้สิงคโปร์มีศักยภาพและแรงดึงดูดเนื่องจากมีการวางพื้นฐานเป็นอย่างดี

นับจากการค้าของบริษัทข้ามชาติ (MNCs) เป็นที่ยอมรับที่จะให้อัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นของการค้า และการลงทุนจากต่างประเทศเป็นการเสริมความต้องการของบริษัทข้ามชาติ (MNCs) ซึ่งเป็นความจำเป็นต่อเศรษฐกิจ ความสามารถของสิงคโปร์ ในการดึงดูดนานาชาติให้มีการลงทุนร่วมทุนด้วยนั้นนับเป็นการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และขณะเดียวกันก็ทำให้สิงคโปร์ได้เพิ่มความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจมากขึ้นด้วย จากการทำงานที่มีสมรรถภาพดีกว่าประเทศอื่น ๆ ในการที่จะสนองความต้องการของบริษัทข้ามชาติ (MNCs) เป็นที่แน่นอนว่า นอกจากกิจการข้ามชาติ (MNC) แล้ว องค์กรอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับกิจการข้ามชาติ (MNCs) แต่ นำมาซึ่งการถ่วงดุลอำนาจ (การค้า) กันอยู่ เช่น การให้การช่วยเหลือแก่ผู้ลงทุน หรือการสนับสนุนการส่งออก หรือแม้แต่การให้การสนับสนุนผ่านอาเซียน (ASEAN) ในส่วนของอาเซียน (ASEAN) สิงคโปร์ก็ได้การสนับสนุนแก่นักลงทุนท้องถิ่น เพื่อทำการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นการส่งเสริมอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการปูทางในการขยายฐานการลงทุนของสิงคโปร์เอง รวมทั้งเป็นการสนับสนุนแก่กลุ่มอาเซียน (ASEAN) ด้วย

สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความสามารถอย่างสูงในการประสานผลประโยชน์ด้านการค้ากับประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องการค้าข้ามชาติ (MNEs) ไม่ใช่เพราะว่าสิงคโปร์ประกันในเรื่องการประสานผลประโยชน์เท่านั้น แต่เพราะความรุ่งเรืองขึ้นเรื่อย ๆ และการพัฒนา ซึ่งในเรื่องนี้เป็นหัวใจที่จะต้องศึกษาถึงการให้ใช้ทรัพยากร (การบริหารทรัพยากร โยกย้ายถ่ายเททรัพยากร) (Transfer of Resources) เพื่อการพัฒนาสิงคโปร์ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งทรัพยากรในที่นี้ก็หมายถึง เทคโนโลยี และเคล็ดลับเทคนิคในการบริหาร

แม้ว่ารัฐบาลให้ความสำคัญอย่างมากกับจำนวนเงินลงทุน และอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง แต่ในเวลาเดียวกันก็คงให้การต้อนรับอุตสาหกรรมอย่างอื่นไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก トラบเท่าที่อุตสาหกรรมเหล่านี้ให้อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งระยะยาวแล้วจะทำให้สิงคโปร์กลายเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรม และเป็นฐานของภูมิภาค และเป็นศูนย์แห่งการบริการนานาชาติ หน่วยงานหลายอย่างถูกตั้งขึ้นโดยรัฐบาล เพื่อเป็นการสนับสนุนแก่นักลงทุนและผู้ส่งออกทั้งหลายในจำนวนหน่วยงานที่ตั้งขึ้นใหม่ เช่น คณะกรรมการพัฒนา

เศรษฐกิจ (EDB) สถาบันมาตรฐานและวิจัยการอุตสาหกรรม (SISIR) สมาคมเมืองจูโร่ง (JTC) คณะกรรมการผลผลิตแห่งชาติ (NPB) คณะกรรมการพัฒนาการค้า เป็นต้น

ในเรื่องของการให้ความช่วยเหลือด้านอุตสาหกรรม และการลงทุนด้านอื่น ๆ รัฐบาลได้ให้ข้อเสนอชักจูงใจแก่นักลงทุนในเรื่องต่าง ๆ เช่น การยกเว้นภาษีสำหรับอุตสาหกรรมชนิดใหม่เพื่อให้มีการเริ่มต้น การส่งเสริมให้ก่อสร้างพวกโรงเก็บของหรือศูนย์บริการ ตลอดจนศูนย์ให้คำปรึกษาให้กับนักลงทุนต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของโรงงาน งานก่อสร้าง ตลอดจนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การยกเว้นภาษีสำหรับโรงงานที่ขยายกิจการเพื่อดึงดูดให้มีการขยายตัวเรื่อย ๆ การให้การสนับสนุนเงินกู้แก่อุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อให้กิจการยกระดับทางด้านเทคนิคขึ้นไปเรื่อย ๆ แผนการในการให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาผลผลิตถูกนำมาใช้ดึงดูดให้เกิดการวิจัยและพัฒนา กระตุ้นให้เกิดการยกระดับเทคโนโลยีแบบเก่า ๆ ให้การสนับสนุนการส่งออก เช่น การให้ความช่วยเหลืออุตสาหกรรมดั้งเดิมให้ได้รับความยุติธรรมในการส่งออก เช่น อุตสาหกรรมเสื้อผ้า เครื่องตกแต่ง อุตสาหกรรมประกอบเครื่องเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น

ในจำนวนของรูปแบบการให้การสนับสนุนแก่นักลงทุนใหม่หรือผู้ส่งออกก็มี เช่น การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยของเงินกู้ต่างชาติ การยอมให้คิดค่าเสื่อมราคา การได้เหม่อัตราภาษี ลิขสิทธิ์ต่าง ๆ ยอมให้สิ่งเครื่องจักรเข้าโดยไม่เก็บภาษี ให้การสนับสนุนใช้อุปกรณ์ที่ผลิตในประเทศ การยกเว้นภาษีสำหรับแผนการฝึกอบรม แผนการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนการค้านานาชาติ ลดค่าใช้จ่ายซับซ้อนในการส่งออก ให้การสนับสนุนด้านการเงินสำหรับการส่งออกโดยการให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ ตลอดจนการประกันความสูญเสียเนื่องจากการจ่ายเงินค่าสินค้า อันเป็นผลเนื่องมาจากนโยบายหรือผลจากการติดต่อการค้า

นอกจากการสนับสนุนหลายด้านจากรัฐบาลสิงคโปร์ยังมีการสนับสนุนในด้านสภาวะแวดล้อมที่เอื้ออำนวย รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี ตลอดจนทั้งแรงงานที่ดีมีระเบียบวินัย มีความมั่นคงทั้งทางการเมือง สังคมเป็นสิ่งที่เปิดซึ่งสอดคล้องและมีความเข้าใจกับระบบเศรษฐกิจ ดังนั้น ประเทศจึงมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว

ด้วยยุทธวิธีเพื่อจะพัฒนาสิงคโปร์ให้เป็นศูนย์กลางนั้น ได้ปฏิบัติการ ทั้งข่าวการ ชักจูงทั้งนักลงทุน แหล่งเงินทุน ผู้กู้ ตลอดจนหนักการค้าจากนานา ประเทศ

การสื่อสารของสิงคโปร์ได้รับการปรับปรุงอย่างดีเยี่ยม และเป็นตัว ช่วยอย่างมากในการเอื้ออำนวยให้สิงคโปร์พัฒนาเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการ เงิน สิงคโปร์สามารถติดต่อโทรศัพท์กับ 197 ประเทศทั่วโลก มีระบบเทเล็กซ์ คอมพิวเตอร์กับ 193 ประเทศ ในจำนวนนี้ 132 ประเทศเป็นระบบอัตโนมัติเต็มศักยภาพ เทเล็กซ์ ระบบโทรเลขบริการ 24 ชั่วโมงติดต่อได้ทั่วโลก ในนี้รวมถึงความสามารถในการส่งโทรเลข-รับโทรเลขด้วยระบบโทรเลขด้วยภาพ (Photo-Telegrams)

ระบบโทรศัพท์ของสิงคโปร์ติดต่อได้กับ 14 ประเทศในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย เอเชีย มีการเช่าเครือข่ายสัญญาณในการส่งข้อมูล ในระบบออนไลน์ ของธนาคารสามารถให้บริการที่รวดเร็ว สามารถปรับข้อมูลให้ทันสมัย นอกจากนี้ ยังมีระบบการส่งโทรสารที่สามารถส่งข้อมูล เอกสาร รวมทั้งแบบต่าง ๆ รูป แบบฟอร์มหรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ไปยังอเมริกา โดยผ่านระบบโทรสารความเร็วสูง ยัง มีการให้เอกชนเช่าช่องสัญญาณสำหรับส่งโทรเลข โทรศัพท์ และการส่งข้อมูลอื่น ๆ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านความเร็ว ปริมาณข่าวสาร ทางด้านธุรกิจ ทำให้สิงคโปร์เปิดกว้างกับโลกภายนอกมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ระบบการสื่อสารทั้งระบบวิทยุ โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์เคลื่อนที่ทรายนต์ รวมทั้งระบบติดต่อสื่อสารของการขนส่งและคมนาคมทางเรือ ตลอดจนยังมีการ เรียกผ่านข่ายสื่อสารนานาชาติด้วย

ความมั่นคงแน่นอนน่าเชื่อถือของการให้บริการ ทั้งไฟฟ้า ประปา ก๊าซ มีการเตรียมไว้เป็นอย่างดี การทำเรือ การทำอากาศยาน ต่างได้รับการ ปรับปรุงให้ดีขึ้น รวมทั้งถนนหนทางเพื่อรองรับการขนส่ง ได้รับการพัฒนาปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แรงงานได้รับการฝึกให้มีระเบียบวินัย การอนุญาตให้ทำงาน (Work Permits) สำหรับคนต่างชาติได้รับการอนุมัติให้ความสะดวก เพื่อจะได้สนับสนุน กระบวนการทางฝีมือให้ทันสมัยที่สิงคโปร์ยังขาดแคลน รวมทั้งให้กับผู้ขยันทำงาน หนัก เพราะการศึกษาและคุณสมบัติอื่น ๆ สามารถที่จะถูกฝึกฝนในความสามารถ

และระเบียบวินัยได้ งานอาชีพและการฝึกงานด้านอุตสาหกรรมได้รับการจัดทำโดยหน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานคณะกรรมการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ต่างทำหน้าที่จัดตั้งหน่วยงานสนับสนุนการฝึกงาน ตั้งศูนย์ฝึกอบรม มีการประสานงานกับองค์กรการค้าต่าง ๆ รวมทั้งการรับสนับสนุนผ่านทางรัฐบาลของต่างประเทศด้วย

รวมทั้งการส่งนักศึกษาและคนงานไปฝึกงานในประเทศอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เจริญแล้ว เพื่อฝึกหัดฝีมือและเทคนิคใหม่ ๆ นอกจากนี้งานด้านเทคนิคยังได้รับการสนับสนุนโดยโรงเรียนโปลีเทคนิคและวิทยาลัยอื่น ที่ตั้งขึ้นเพื่อการนี้โดยเฉพาะ ส่วนทางด้านมหาวิทยาลัยแห่งชาติ สิงคโปร์ (The National University of Singapore) ก็ให้การสนับสนุนทางด้านวิชาการ ผลิตวิศวกร และนักศึกษารุ่นใหม่ เพื่อสนับสนุนป้อนให้กับระบบ ทั้งเอกชนและหน่วยงานรัฐบาล รวมทั้งการสนับสนุนนักเรียนไปเรียนต่อตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้สนับสนุนและเกื้อกูลให้เกิดการพัฒนาของสิงคโปร์

นอกจากนี้ยังมีวิธีการอื่น ๆ ที่ถูกนำมาใช้เพื่อให้เกิดความมั่นคง มีศักยภาพทางด้านอุตสาหกรรม สังคม และเพิ่มความอยู่ดีกินดีให้กับแรงงาน เช่น บริษัทเอกชนหลาย ๆ แห่งต่างมีนโยบายเป็นของตนเองในการฝึกอบรม พัฒนาคนของบริษัทเอง มีส่งเสริมสุขภาพที่อยู่อาศัย และผลตอบแทนในด้านอื่น ๆ ประกอบกับการสนับสนุนโดยรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลสิงคโปร์ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับสุขภาพความเป็นอยู่ของประชากร ลดค่าบริการทั่วไป สนับสนุนด้านที่อยู่อาศัย ราคาถูก ให้มีโอกาสเป็นเจ้าของ มีการตั้งศูนย์กองทุนเงินสะสมเลี้ยงชีพ (Central Provident Fund) ซึ่งเป็นการเตรียมการเพื่อลูกจ้างในวัยแก่ชรา และให้บริการด้านต่าง ๆ

ความมั่นคงทางการเมืองที่เลือกตั้งโดยประชาชน ที่ไม่มีเหตุจู่โจม (ไม่มีการปฏิวัติ รัฐประหาร) นับสิบปีมาแล้ว ในทางเสริมกันที่ทำให้สิงคโปร์มีความมั่นคงทางสังคม คือ สิงคโปร์เป็นสังคมเปิด ประชากรประกอบไปด้วยหลายเชื้อชาติ ทำให้มีพื้นฐานที่ดีทางด้านธุรกิจการค้า เข้าใจในระบบการลงทุน การค้า หรือการทำกำไร ทำให้รับเทคนิคใหม่ ๆ ได้รวดเร็ว มีการศึกษาใหม่ ๆ ระบบการศึกษาของรัฐใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้เรียนรู้และมองถึงสังคมใหม่ ๆ ทำให้สังคมปรับ

เปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เป็นการง่ายขึ้นที่จะรับเข้าหาเทคโนโลยีใหม่ และง่าย
แก่การปรับองค์กรใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นในสิ่งคิปรัดด้วย

สรุป

ระบบการค้าของโลกในปัจจุบันมีการพัฒนาและก้าวหน้าแตกต่างจากรูปแบบ
การค้าในอดีตอย่างชัดเจน ซึ่งลักษณะการค้าหรือการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน
เป็นรูปแบบของการค้าแบบทั้งโลก

การประกอบธุรกิจในลักษณะของบริษัทข้ามชาติ เป็นลักษณะที่เด่นชัด
ของธุรกิจที่สามารถอยู่รอด และเจริญเติบโตได้ในโลกแห่งการแข่งขัน จุดเด่น
ประการหนึ่งที่เป็นจุดแข็ง และสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันได้ดีคือการที่
บริษัทข้ามชาติมักจะได้เปรียบในเรื่องการมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งการได้มา
ของเทคโนโลยีนั้นอาจจะมาจากการทำวิจัยและพัฒนาด้วยตนเอง หรืออาจจะมา
จากการซื้อมาก็แล้วแต่กลยุทธ์หรือความเหมาะสมที่องค์กรนั้นพิจารณา แต่อย่างไร
ก็ตาม ผลกระทบที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีก็มีเช่นกัน มิใช่มีแต่เพียงผลดีที่จะได้
รับเท่านั้น ดังนั้น ธุรกิจควรจะพิจารณาถึงผลต่อเนื่องจากการใช้เทคโนโลยีที่จะ
กระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมส่วนรวมด้วย ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถหลีกเลี่ยงการ
ใช้เทคโนโลยีเพื่อการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ได้ก็ตาม

References

- Ball, Donald A. and McCulloch, Wendell H., Jr. **International Business: the Challenge of Global Competition**, (Chicago: Irwin), 1996.
- Caves, Richard. **Multinational Enterprise and Economic Analysis**, (New York: Cambridge University Press), 1996.
- Czinkota, Micheal R., Ronkainen, Ilkka A. and Moffett, Micheal H. **International Business**, Forth Worth, (Tex.: Dryden Press), 1994.
- Daniels, John D. and Radebaugh, Lee H. **International Business: Environment and Operation**, (Reading Mass.: Addison-Wesley), 1995.
- _____ . **International Business**, 7th ed. (Reading, Mass.: Addison-Wesley), 1995.
- Deresky, Helen, **International Management: Managing Across Borders and Culture**, (Reading, Mass.: Addison-Wesley), 1997.
- Dunning, John H. **Multinational Enterprises and the Global Economy**, (Reading, Mass: Addison-Wesly), 1993.
- Fatehi, Kamal. **International Management: Across Culture and Functional Perspective**, (Upper Saddle Rover, N.J.: Prentice-Hall), 1996.
- Grimwade, Nigel. **International Trade Policy: A Contemporary Analysis**, (New York: Routledge), 1996.
- Grosse, Robert and Kujawa, Duane. **International Business: Theory and Managerial Applications**, (Boston, Mass.: Irwin), 1995.
- Mead, Richard. "Cross-Culture Management" in **International Management Cross-Culture Dimensions**, (Cambridge, Mass.: Blackwell Publishing Inc.), 1995.
- Money, Sylvester O. **The International Business Blueprint**, (Malden, Mass: Blackwell Publishing Inc.), 1997.
- Palmer, Howard and Rubin, Reymond **International Trade Finance: A Practitioner's Guide**. (London: Euromoney Publications PLC), 1995.
-